

Kjære Karen!

Gratulerer med utstillingen du har gitt navnet KROPPEN OG KARTET.
En treffende tittel der du insisterer på og sier hva du er opptatt av.
Kroppen i verden/ kroppens forhold til rom/kroppen i forhold til arkitektur/
en kropp blant mange andre kropper. Individet vs det kollektive.

Kartet har alltid fulgt deg i din kunstneriske praksis. Og i dette arbeidet er kroppens tilstedeværelse i verden. Ved å gå, ved bevegelse tegnes kartet av dine bevegelser i hverdagen på et materiale- Ved handling; å risse, å tegne, å gå, å kutte i filt.

Denne utstillingen har vi ventet på, lenge.

Du har fortalt meg at du startet hele 15 ganger. Begynte, la det bort, begynte igjen, la det bort- men nå er arbeidet her i verden. Det er mange distraksjoner i hverdagen, -i verden-i vår tid. Det krever et valg- å gå inn i et stille rom- fokusere- konsentrere seg- sette av tid for å lage kunst. Du må isolere deg- være alene for å skape og det handler om ikke å gi seg!
Du har laget et eget rom rundt deg. Og det er også det du er opptatt av i kunsten, å sprengte seg ut av trange rom, kjente rom og definere ditt eget. Du markerer, teiper, risser, tegner, skjærer og åpner opp nye rom. Det handler om å strekke seg ut i verden, mene noe om den, sanse, erfare, og kjenne med kroppen, utsette seg og merke verden.

Jeg opplever at du med ditt nye arbeid har kommet frem til et vokabular av tegn omsatt i materialer. De fremstår klare, tydelige og poetiske. Som om du har skåret inn til beinet.

Forenkling, minimering og reduksjon gjør at vi som ser og sanser får plass til vårt, egne tanker og assosiasjoner og erfaring. Du åpner rom og inviterer inn. Ved å ta bort og forenkle sitter vi igjen med det vi trenger for å se klarere.

Vi har ikke bruk for mer. Vi har bruk for bedre.

Jeg opplever at du setter kunstverk inn i vår tid og sier noe om dette. Det vesentlige. Det vi trenger.

En kollega av oss sa noe treffende om din kunst;
Karens kunst er som et haikudikt.

Det er som om du har funnet en økologisk metode. «Karens metode» vil jeg kalle den.

Jeg gleder meg til fortsettelsen. Men nå er det tid til å ta dette innover deg, glede deg over hva du har fått til. Gratulerer igjen, Karen!

Runa Carlsen
24.oktober 2015